

Dnes jsem potkala holčičku, kterou jsem před několika lety učila v mateřské školce. Vytáhla se. Vlasy jí ztmavly. Zkušeně poprosila číšníka o zmrzlinu. Hlavou mi běží vzpomínky na ten čas malých nožiček, rozčuchaných vlásků a usmrkaných nosíků....

přikládám pár útržků - "střípků", které jsem si tenkrát pro sebe a pro radost zapsala:

/a říkám si, třeba Vás taky potěší...!

*

Po spinkání nahlíží už probuzený a převlečený hoch na děvčátko ještě se vrtící v postýlce:

„o čempak se ti zdálo, holčičko?“ (napodobuje intonací učitelku)

Děvčátko zamračeně: „nech mě, trumbero!“

„já nejsem trumbera, jmenuju se Honzík!“

*

Chlapeček: „mě se zdálo o té ovečce, co se topila v tom potoce“

Učitelka „ovečka? V potoce? Tý jo. A jak se to stalo?!“

„no to bylo v tom mariánském, tam jsou potoky dva a vodopády, to když prší, tak ta voda teče, teče...a tam byla ta ovečka v té vodě“

Uč.: „no a co s ní? S tou ovečkou? Kdo ji zachránil“

Chlapeček moudře“to by musel hospodář, jenže by měl mokré tričko a kalhoty, tak lepší byl třeba ten drak, ten by přiletěl...“

Uč.:“no poslouchej, to přece by určitě každý dobrý hospodář udělal! Normálně skočí do toho potoka, vytáhne ovečku, no a kalhoty a triko si přece usuší, to dá rozum. S tím musí každý hospodář počítat, ovečku zachrání a je to.“

Chlapeček: „já nevím. Poslal bych tam raději toho draka, aby tu ovečku vytáhnul“

Uč: “No, vsadila bych raději na hospodáře, draci, ti většinou ovečky jedí spíš než by je vyťahovali, myslím. Pošleme hospodáře, fakt.“

Chlapeček: „tak jo. !“

*

Děti si hrají a uč. Volá:

„Dávej pozor, ať nespadneš jako zralá hruška!“

Děvčátko: „.....ale...já jsem zralá princezna....“

*

Děti si hrají na bazén. Chlapeček volá: „Počkat, počkat, mám plavky v hospodě!“
Uč.“?...v hospodě? Ty máš plavky v hospodě? To jsem ještě neslyšela,...plavky v hospodě...kde se tam vzaly?“

Chlapeček: „ Voni mi dali v hospodě peníze, ať si jdu koupit ty plavky.“

Uč: „a za co ti ty peníze dali?“

Chlapeček: „sedum, vosum.“

Pak vytáhne mobil /jako, přiloží jej k uchu, nakloní důležitě hlavu na bok/ a:
....“no.....no.....plavky.....mám....peníze...čau!!!!“

*

Při kreslení:

Uč: „...čím bys chtěla být, až budeš velká?“

Holčička: „princeznou, která bude kouzelnou hůlkou barvit květiny. A když se to nepovede, budu víla Zvonilka. Budu hodná víla. Budu lidem dávat štěstí. Anebo....budu doktorka Růženka.

*

U svačinky: „to přijde moje maminka!“

„néééé, moje maminka.....Moje maminka!!!.....né tvoje, moje, moje maminka!!!!“ (jeden přes druhého)

Učitelka smířlivě: „nono, přijdou všechny maminky. To by ještě tak scházelo, aby nějaká nepřišla. Prostě, přijdou maminky pro všechny děti a bude to. Každý má maminku. To je jasná věc. Já jsem taky maminka, taky mám děti.“

Chlapeček: „Já mám taky děti!“

Uč.: „to jsem nevěděla. Kdes prosímtě vzal ty děti?“

Chlapeček: „Mám! Mám děti! Jsou venku. Zlobí. Dostanou na ty prdelky“.

*

Děti vyrobily velký vlak a všechny jedou. Učitelka mává a volá: „Kam jedete, děti?“

Chlapeček: „ Do Ruska. Je tam velká zima, potřebujem rukavice a čepice. Než tam ale pojedou, dám si svačinku, kousek toho chlebička.“

A jedou zas. Učitelka mává, jeden cestující vystupuje. „kam jdeš? Vždyť ti to ujede!“
volá učitelka.

Chlapeček: „Zapomněl jsem medicínu“

Uč. „a jo. A co ti chybí?“

Chlapeček: „abych si ji mohl na letišti dát“.

*

Na procházce kolem řeky děti potkávají dva dělníky.

Chlapeček se drží učitelky za ruku, druhou ukazuje před sebe, přivírá jedno oko, jako

kdyby ostřil a volá velmi hlasitě: „To je můj tatínek!!!!“
Pán se překvapeně otočí. Učitelka se ptá přísně: „Nevíte o ničem, co?“
Pán tvrdí, že neví.
Tak jsme šli dál....

*

Chlapeček nemůže usnout.
Volá z postýlky: „Paní učitelko...já mám hlad“
„paní učitelko...jdu čurat..“
„paní učitelko...já su hodnej“
„paní učitelko...mám žízeň“
„paní učitelko....maminka mě miluje....“
„paní učitelko.....už mám zavřené oči“
a nakonec
„.....kde je druhá paní učitelka?!“

*

Hoch: „já normálně chodím sám potmě a vůbec se nebojím!“
Uč: „fakt? A kdy jsi chodil potmě? A kde?“
Hoch: „no tady, kousek. Kolem týhle budovy jsem chodil. A kolik jsem toho viděl!“
Uč.: „To bych ráda věděla, co jsi viděl. Já bych se tedy bála tady kolem chodit ve tmě. Jak jsi to dokázal?“
Hoch: „ Maminka mě sem dovezla autem, tady mě vysadila, dala mně mobil a já pak viděl světlušky.“

*

Na hřišti volá chlapeček:
„Tydle kostky vyrobili na Thajvanu!To je v Asii. Hm. Hm. Hm.“

*

Na předškolní přípravě se chlapec ptá:
„Máte aramejský slovník?“
Uč statečně: „Naučím tě ruskou básničku, chceš?“
„Dobře“, odpoví chlapec a začne spontánně psát azbuku.
Učitelka odrecituje „odin, dva tri čtyrje pjat' išel zajčik poguljat'....!“
A pak jsme se pustili do těsnopisu.....

*

Nechce někdo další od září k nám do první třídy? Jako žák či učitel? Rozhodně to nebude nuda...v jednom ani druhém případě

*

Lidka Hénková

<https://slovakteraleci.com>